

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt II. Caluinistas esse impios, quod Iesvm nolint esse Iesvm, &
Saluatorem omnium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

gum principumq; nomina, quibus tamen auditis subditus assurgit honoremq; defert.

CAPVT II.

Caluinistas esse impios, quod IESVM nolint esse IESVM, & Saluatorem omnium.

2. Argum. **S**ecunda ratio ibidem posita est: Summa est Simpietas docere Iesum non esse Iesum, id est eum, qui mundum saluum faciat à peccatis suis, at ita docet Calvinistæ. summè igitur impij sunt Calvinistæ. Prima propositio ex Gabrielis attestazione Luc. 2. & alijs Scripturæ sententijs est indubitata. Secundam propos. negat prædicans §. 7. sed quod id tutum satis non putaret §. 8. annectit; *circumspectè in hoc agendum*. Probemus igitur assumptionem: Calvinus vult Christum non venisse, nec esse mortuum, & meritum pro reprobis, vt docet Becanus cap. 4. disp. de prædest. part. I. ex Caluino l. 3. Inst. c. 22. §. 10. & c. I. disput. de auxilijs, ex 3. Institut. ca. 24. §. 13. estque hæc aliorum caluinistarum sententia. Quis autem negat reprobos spectare ad mundum? Venit igitur caluianus Iesus, non vt saluet mundum, siue non vt illuminet, Ioan. I. omnè hominem venientem in hunc mundum, sed vt clamet, ex Matt. II. peruerso, nõ venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, quia ego nõ reficiam vos. Sed

Caluinistæ
negant Ie-
sum esse
Iesum.

Iesus Calui-
nisticus nõ
est mortu⁹
pro pecca-
toribus re-
ijciendis.

Sed reprobis prætermisissis secundo probatur idem de Iesu caluinistarum quoad prædestinatos; Ille saluos nõ facit à peccatis suis caluinistarum prædestinatos, qui peccatorum maculas, fordes, & vulnera ab ijs non aufert. At non aufert eas Iesus caluinius à suis prædestinatis: ait enim Calvinus in antidoto concilij Trid. sess. 5. *Manet verè peccatum in nobis, neq; per Baptismum extinguitur, sed quia deletur reatus, imputatione nullum est.* Et 3. Instit. c. II. §. 2. *Iustificabitur ille fide, qui Christi iustitiam per fidem apprehendit, qua vestitus in conspectu Dei, non vt peccator, sed tanquam iustus apparet.* V Vittakerus ad rationem 8. campiani martyris: *Neq; nos illius verbis pudet, quando iustitiam delicti occultationem dicimus.* Pareus prædicanti huic carissimus in thesibus de peccato; *Peccata in nobis non tolluntur, sed in iudicio Dei, id est, non imputantur.* Quod si ergo nec à reprobis, nec à prædestinatis caluinius Iesus peccata verè tollit, quomodo verus Iesus, id est, mundi Saluator, & à peccatis redemptor esse poterit? quomodo agnus erit Ioan. 1. qui tollit peccata mundi? Quomodo propitiatio est pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum, sed etiam totius mundi, 1. Ioan. 3.

Tertio caluinus vult suum Iesum oppositum iudicio Dei, non posse propriè loquendo Deum demereri, hoc est, vt ait, prædicans, §. 23. disputa. 2. *omnibus suis operibus & seruitijs Christi.*

2. Argum.
Caluini-
nus Iesus
nõ abster-
git suorum
electorum
maculas &
sordes.

3. Argum.

Caluini-
nus Iesus
pretio san-
guinis suo
pro pecca-
tis nostris
ad assem
non satis-
fecit.

Christum hominem sibi obstringere non posse Deum.
at talis Iesus, verus Iesus non est. Ille enim qui
verus Mundi Redemptor est, redemptionem
humani generis non gratis aut precario à cæ-
lesti Patre emendicauit, sed quod iustum fuit
pretium pro ea persoluit, prout verè & pro-
priè dicti Redemptoris ratio exigit. vnde I.
Petri 1. *non corruptibilibus auro & argento redempti
estis, sed pretioso sanguine quasi Agni immaculati
Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, vt nos redime-
ret ab omni iniquitate & mundaret sibi populum ac-
ceptabilem.* Ad Tit. 2. I. Cor. 6. *Empti estis pretio
magno.* Similibus plena est Scriptura sententijs
I. Cor. 1. Gal. 3. Ephes. 1. 1. Coloss. 1. 1. Timot. 2.
2. Cor. 5. Hebr. 9. & alibi. Adde quod pretium
illud non iustum modo, sed & copiosum ap-
pellet. *Copiosa enim apud eum redemptio,* Psal. 129.
& Rom. 5. *vbi abundauit delictum* (propter de-
meritum primi Adæ) *superabundauit & gratia*
(ex merito & obedientia Christi).

Concludat iam qui volet, si legitimè ratio-
nem subduxerit, non aliud, quam Caluini Ie-
sum, non esse verum Iesum colliget. Et licet
Prædicans torqueat Caluini testimonium, cui
prima innititur sumptio; parum tamen id e-
um in contextu verborum planissimo adiu-
uat. Pensamus enim Caluini verba, qui hanc
quæstionem auctuarij vice sibi obijcit initio
cap. 17. 2. Instit. An per merita Christi salutem
consequamur, ita vt author vitæ, dux & Prin-
ceps

ceps fit Christus, vel an eam obtineamus per
 gratiam Dei, ita vt salutis ad nos deriuandæ
 instrumentum duntaxat & minister fit Chri-
 stus: Respondet ad hanc: *Equidem fateor, si quis
 simpliciter & per se* (exclusa gratuita operû Chri-
 sti acceptatione apud Deû) *Christû* (Deû ac ho-
 miné, vtrûq; enim vox hæc cõplectitur) *oppo-
 nere velit iudicio Dei* (quasi merito suæ passionis
 Dei iustitiæ exactè satisfecerit, vel satisfacere
 potuerit p peccatis) *nõ fore merito locû* (nõ dicē-
 dū Christi crucē obedientiamq; vsq; ad mor-
 tem, promeruisse peccatoribus salutem, de
 qua instituta est quæstio). Et vide rationem
 huius Calvinianæ sapientiæ, *quia non reperietur
 in homine* (diuina & infinita subsistentia subsi-
 stente, & ab ea infinitam dignitatem trahente) *Iesus Calui-
 dignitas, quæ possit Deum promereri.* hic germanus *nianus non
 eius loci est sensus; cui nihil obstant, quas Cal- habet dig-
 uinus concionabundus digressiones subijcit, nitatem in
 de dilectione qua Deus prior dilexit nos, & finitam
 misit filium suum vnigenitum in hunc mun- Caluino.
 dum: vel quas Prædicans excusationes corra-
 dit §. 22. & 23. à dignitate merè humana, & ho-
 mine quæ homo est, quia vt ista dilectio pri-
 or, nihil derogat merito, quod ea supposita
 per actus proprios conquiritur: Ita cum Cal-
 uinus ait: in homine, Christum hominem in-
 telligit gratia vnionis subsistentiæque dona-
 tum, in eoq; vt talis est homo, negat suf-
 ficientem esse dignitatem ad
 promerendum.*